

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-245/17

**Pedro Viejobueno Ibáñez și Emilia de la Vara González
împotriva
Consejería de Educación de Castilla-La Mancha**

(cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha)

„Trimitere preliminară – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Reglementare națională care permite rezilierea contractelor de muncă pe durată determinată atunci când motivul care a stat la baza recrutării își încetează existența – Profesori angajați pentru anul școlar – Rezilierea raportului de muncă la data încheierii cursurilor – Organizarea timpului de lucru – Directiva 2003/88/CE”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 noiembrie 2018

1. *Politica socială – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Directiva 1999/70 – Interzicerea discriminării lucrătorilor pe durată determinată – Profesori recrutați pentru un an școlar ca funcționari interimari – Rezilierea raportului de muncă la data încheierii cursurilor – Reglementare națională care permite rezilierea contractelor de muncă pe durată determinată în cazul încetării existenței motivului care a stat la baza recrutării – Admisibilitate*

(Directiva 1999/70 a Consiliului, anexă, clauza 3 punctul 1 și clauza 4 punctul 1)

2. *Politica socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Organizarea timpului de lucru – Dreptul la concediul anual plătit – Profesori recrutați pentru un an școlar ca funcționari interimari – Rezilierea raportului de muncă la data încheierii cursurilor – Privare de zile de concediu de vară anual plătit aferent acestui an școlar – Plata pentru aceasta a unei indemnizații financiare – Admisibilitate*

[Directiva 2008/95 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 7 alin. (2)]

1. Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999, anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite unui angajator să pună capăt, la data încheierii cursurilor, raportului de muncă pe durată determinată al profesorilor recrutați pentru un an școlar ca funcționari interimari, pentru motivul că condițiile de necesitate și de urgență cărora le era subordonată recrutarea lor nu mai sunt îndeplinite la această dată, în timp ce raportul de muncă pe durată nedeterminată al profesorilor care au calitatea de funcționari de carieră continuă.

Astfel, faptul că, la data încheierii cursurilor, nu se pune capăt raportului de muncă al profesorilor care intră sub incidența statutului funcționarilor sau că acest raport nu este suspendat este inerent naturii înseși a raportului de muncă al acestor lucrători. Așadar, aceștia au vocația de a ocupa un loc de muncă permanent tocmai pentru că sunt angajați în cadrul unui raport de muncă pe durată nedeterminată.

În ceea ce privește raporturile de muncă pe durată determinată, cum sunt cele ale persoanelor în cauză, ele sunt caracterizate, în schimb, astfel cum rezultă din clauza 3 punctul 1 din acordul-cadru, prin faptul că angajatorul și lucrătorul au convenit, încă de la încheierea acestor raporturi, că acestea vor înceta la producerea unor condiții determinate în mod obiectiv, cum ar fi îndeplinirea unei sarcini determinate, producerea unui eveniment determinat sau împlinirea termenului (a se vedea în acest sens Hotărârile din 5 iunie 2018, Grupo Norte Facility, C-574/16, EU:C:2018:390, punctul 57, și Montero Mateos, C-677/16, EU:C:2018:393, punctul 60).

În aceste condiții, în măsura în care, după cum s-a amintit în esență la punctele 33 și 36 din prezenta hotărâre, acordul-cadru recunoaște în principiu legitimitatea recurgerii la raporturile de muncă pe durată nedeterminată, precum și a recurgerii la raporturile de muncă pe durată determinată și nu prevede condițiile în care se pot folosi asemenea raporturi, o diferență de tratament care, precum cea în discuție în litigiul principal, constă doar în faptul că un raport de muncă pe durată determinată s-a încheiat, la o dată anume, la împlinirea termenului, în timp ce un raport de muncă pe durată nedeterminată nu a încetat la acea dată, nu poate fi sancționat, în temeiul acestui acord.

(a se vedea punctele 43, 44, 46 și 54 și dispozitiv 1)

2. Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite să se pună capăt, la data încheierii cursurilor, raportului de muncă pe durată determinată al profesorilor recrutați pentru un an școlar ca funcționari interimari, având în vedere că prin aceasta profesorii sunt privați de zile de concediu de vară anual plătit aferent acestui an școlar, chiar dacă profesorii respectivi primesc pentru aceasta o indemnizație financiară.

(a se vedea punctul 58 și dispozitiv 2)